

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Oslo, 7. juli 2003

HØRING – FORSLAG TIL ENDRINGER ÅNDSVERKLOVEN MM.

Vi viser til Departementets høringsbrev datert den 2. april 2003 og vedlagte høringsutkast om forslag til endringer i åndsverkloven.

Norsk Spill og Multimedia Leverandørforening (NSM) er bransjeorganisasjonen for leverandører av TV- og Dataspill og representerer over 90 % av det totale spillmarkedet i Norge.

NSM vil i det følgende gi sine kommentarer til de deler av forslaget som antas å være av størst betydning for spillbransjen i Norge.

Kompensasjon for eksemplarfremstilling til privat bruk

Departementets forslag til privatrettslig vederlagsordning, hvor vederlaget skal oppkreves av produsenter og importører av lagringsmedier, er etter NSMs oppfatning for omfattende, da en slik ordning også vil kunne ramme importører av lagringsmedier som ikke er egnet for eller benyttes til privatkopiering.

En slik vederlagsordning vil for eksempel også kunne omfatte dataspillkonsoller, som både kan ha lagrings mulighet og kapasitet, men som ikke kan benyttes til lagring av lovlige privatkopier.

NSM's medlemsbedrifter distribuerer og omsetter hovedsaklig TV- og dataspill som utgjør datamaskinprogrammer i henhold til åndsverklovens §§ 39 h og 39 i., hvilket innebærer at dataspill som sådan ikke lovlig kan kopieres til privat bruk etter åndsverklovens § 12 1 bokstav b.

Rettighetshaverne i NSM vil således heller ikke være berettiget til å motta kompensasjon under den foreslåtte ordningen og et vederlag på spillkonsoller vil oppleves som urimelig med mindre vederlaget også kommer rettighetshaverne til dataspill til gode.

På denne bakgrunn er det NSM's oppfatning at forslaget om oppkreving av vederlag på lagringsmedier ikke bør innføres med mindre lagringsmedier i forskrift spesifiseres til kun å omfatte ordinære lagringsmedier som er særskilt egnet for privatkopiering.

NSM antar imidlertid at en slik avgrensning vil kunne være vanskelig å gjennomføre i praksis og støtter derfor forslaget til en kompensasjonsordning for privatkopiering som finansieres over stasbudsjettet.

Spredningsretten

Det fremgår av høringsutkastet at Departementet foreslår å opprettholde prinsippet om global konsumpsjon av spredningsretten i åndsverklovens § 19, til tross for at opphavsretts direktivets Artikkel 4 (2) viderefører det gjeldende prinsipp om regional konsumpsjon innenfor EU.

Etter NSMs oppfatning er dette uheldig da dette (i) bryter med opphavsrettsdirektivets regionale konsumpsjonsprinsipp som (ii) allerede er innført i den nye designlov § 12 samt (iii) også er foreslått innført i ny varemerkelov. (Jfr. Varemerkeutredningen II).

NSM deler heller ikke Departementets oppfattning om at Norge gjennom EØS lovgivningen står fritt med hensyn til valg av konsumpsjonsprinsipp ved spredning av åndsverk, og vil på denne bakgrunn anmode om at direktivets artikkel 4 (2) implementeres i åndsverkloven slik at det regionale konsumpsjonsprinsipp gjennomgående innføres i norsk lovgivning på linje med resten av de nordiske land og EU.

Vern for tekniske beskyttelsessystemer

Departementet fastslår at forslaget til ny § 53 a ikke skal gjelde for beskyttelsessystemer for datamaskinprogrammer, under henvisning til at slike systemer allerede er vernet under åndsverklovens § 54 a i henhold til direktiv 91/250 EØF, samt at det fremgår av opphavsrettsdirektivets artikkel 1.2 at bestemmelsen om beskyttelsessystemer ikke skal gjelde for datamaskinprogrammer.

NSM mener at dette er en lite tilfredsstillende løsning, da den eksisterende åndsverklovs § 54 a gir et langt svakere vern for beskyttelsessystemer, enn det som foreslås i § 53 a.

Åndsverkloven § 54 a gir kun vern mot ”et hvilket som helst middel hvis eneste formål er å gjøre det lettere ulovlig å fjerne eller omgå tekniske innretninger til beskyttelse av et datamaskin program”.

Kravet til ”eneste formål” medfører imidlertid at de innretninger og beskyttelsessystemer for datamaskinprogrammer som er plassert i de fleste dataspillkonsoller (Playstation, Gamecube, xbox, mv) lovlig kan omgå under henvisning til at omgåelsesinnretningen også kan benyttes for andre formål, herunder eksempelvis for fremstilling av sikkerhetskopier eller bruk av lovlig importerte spill beregnet for andre tv systemer eller liknende.

Det eksisterer allerede i dag et betydelig kommersielt marked for omgåelsesinnretninger til spillkonsoller, og en rekke forskjellige varianter av såkalte ”modchips” markedsføres og selges åpenlyst som innretninger som kan benyttes til ulovlig kopiering av spill samt fremføring og bruk av ulovlige piratkopier.

NSM har ikke anmeldt denne type av virksomhet da det antas at slikt salg ikke rammes direkte av § 54 a i og med det problematiske kriteriet ”hvis eneste formål”. Reelt og praktisk skaper dette kriteriet også betydelige bevisproblemer, så lenge det er teknisk mulig å ta sikkerhetskopier mv. Dette innebærer igjen at det eksisterende vernet (som ønskes videreført) forblir illusorisk og bidrar ikke til å oppfylle hensynene bak bestemmelsen.

For NSM er det således av stor betydning at det gis et reelt vern mot omgåelse av beskyttelsesmekanismer som kan bidra til bekjempelse av den omfattende piratkopiering som skjer av dataspill. Man foreslår derfor at § 53 utvides til også å omfatte datamaskinprogrammer eventuelt at ordlyden i § 54 a endres tilsvarende slik at kravet til ”eneste formål” bortfaller.

Med vennlig hilsen
For NSM

Mads Meltvedt